

Formanden:

Så er det ordføreren.

Kl. 10:57

lig har vedtaget, at et direktiv om sikkerhed på landevejene er i strid med nærhedsprincippet, men Kommissionen og Ministerrådet siger: Jo, på den ene side og på den anden side, det kan godt være, at I mener det, men vi mener noget andet, og vi kører videre. Det er præcis den samme indsigelsesret, som de nationale parlamenter får. Er det ikke rigtigt, fru Antonsen?

Kl. 10:59

Charlotte Antonsen (V):

Altså, for det første er det meget klart, at der i bestemmelserne, forud for at regeringskonferencen gik i gang, var lagt op til, at de nationale parlamenter skulle have yderligere indflydelse, ved at de fremover simpelt hen får tilsendt alle forslagene fra EU og bliver hørt umiddelbart, om de mener, at det pågældende EU-forslag ligger inden for EU's rammer, eller om det går for tæt på nationalstaten. Og det blev så styrket, efter at Angela Merkel havde haft fat i udkastet til reformtraktat, så det er endnu tydeligere, at man faktisk i hvert fald kan sætte processen i stå. Men det er klart, at vi da ikke kan sidde rundt omkring i 27 forskellige lande og stemme for og imod det direkte forslag.

Jeg synes, hr. Messerschmidt er lidt for forsigtig i betragtningen af sin egen indflydelse på, hvad der sker i EU. Vi har et Europaudvalg, hvor vi har god snor i regeringen, og det betyder bl.a., at Danmark kan komme med konkrete bidrag, hvis vi ikke synes, at et forslag er godt nok.

Kl. 10:58

Formanden:

Så er det hr. Morten Messerschmidt for endnu en kort bemærkning.

Kl. 10:58

Morten Messerschmidt (DF):

Det sidste kan jeg fuldstændig nikke anerkende til, men jeg går ikke ud fra, at fru Antonsen mener, at der vil være nogen forskel fra Nicetraktaten til en vedtagelse af reformtraktaten. Det vil så i hvert fald være et helt nyt indspark i debatten.

Det, der reelt er tale om, er, at de nationale parlamenter får mulighed for at kontrollere nærhedsprincippet, og der kunne et nærliggende spørgsmål til fru Antonsen så være: Har vi ikke altid haft det? Har vi ikke altid haft mulighed for at vurdere nærhedsprincippet? Hvad er det præcis for en ny kompetence, vi vil få, hvis den her reformtraktat vedtages?

Er det ikke rigtigt, at det eneste, vi har, er en indsigelsesret, som Kommissionen kan sætte sig ned og læse og sige: Jo, på den ene side og på den anden side; det er vi egentlig ikke enige i – og så bliver der overhovedet ikke ændret en tøddel i forslaget? Præcis som vi har set det med Europa-Parlamentets trafikudvalg, som for ny-

Formanden:

Så er det ordføreren.

Kl. 10:59

Charlotte Antonsen (V):

Jamen hr. Messerschmidt har ikke ret. Jeg svarede på hr. Messerschmidts spørgsmål. Hr. Messerschmidt spurgte, om Folketinget overhovedet har nogen indflydelse, og jeg bliver altså nødt til at gentage, at Folketinget bestemt har meget stor indflydelse på, hvad regeringen laver i EU, inklusive hvad holdningen er til forskellige ændringsforslag.

Det, der er nyt i traktaten, er, at vi fremover i de nationale parlamenter bliver direkte hørt om nærhedsprincippet, vi får direkte fremsendt alle forslagene fra EU, fra Kommissionen, til os hver især. Det vil sige, at der er kommet en ny informationsforpligtelse, og der er lagt op til, at de nationale parlamenter simpelt hen skal med på den politiske bane.

Det her er jo politik, vil jeg sige til hr. Messerschmidt. Selv om det foregår i Europa, er det også et spørgsmål om argumenter, så jo bedre de nationale parlamenter er klædt på, jo større er vores påvirkningsmulighed i EU.

Kl. 11:00

Formanden:

Så er der en kort bemærkning til ordføreren fra hr. Jens Borking.

Kl. 11:00

Jens Borking (EL):

Nu har fru Charlotte Antonsen jo talt meget varmt om åbenhed, om nærhed og demokrati. Fru Charlotte Antonsen har jo tidligere udtalt, at man ikke vil ulejlige befolkningen med en folkeafstemning. Nu har det jo vist sig ved ganske mange målinger, altså ved at spørge befolkningen, at den faktisk ønsker sådan en folkeafstemning.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Charlotte Antonsen, der talte om det her med åbenhed og demokrati og nærhed, om fru Charlotte Antonsen stadig mener, at det slet ikke er nødvendigt at ulejlige vælgerne på trods af så strålende en reformtraktat, som fru Charlotte An-